

William Shakespeare

SONNET CXXX.

My mistress' eyes are nothing like the sun;
Coral is far more red, than her lips red:
If snow be white, why then her breasts are dun;
If hairs be wires, black wires grow on her head.
I have seen roses damasked, red and white,
But no such roses see I in her cheeks;
And in some perfumes is there more delight
Than in the breath that from my mistress reeks.
I love to hear her speak, yet well I know
That music hath a far more pleasing sound:
I grant I never saw a goddess go,
My mistress, when she walks, treads on the ground:
 And yet by heaven, I think my love as rare,
 As any she belied with false compare.

William Shakespeare

CXXX. SZONETT

Úrnőm szeme nem fénylik, mint a nap,
Ajka színe se piros, mint korall,
A fehér hónál keble bronzosabb,
Hajszála mint a fekete huzal.
Láttam fehér, kármin rózsát s verest,
De orcáin ily rózsát még soha,
S van oly illatszer, amely kellemesb,
Mint amit lehel úrnőm ajaka.
Imádom, hogyha szól, mégis tudom,
Hogy a muzsika gyönyörködtetőbb;
Hogy istennőként jár, nem mondhatom,
Mert csak a földön láttam jární őt.
 Ám úrnőm száz oly nőnél többet ér,
 Mint kiket hazug hasonlat dicsér.

Matthew Arnold

COME TO ME IN MY DREAMS

Come to me in my dreams, and then
By day I shall be well again.
For then the night will more than pay
The hopeless longing of the day.

Come, as thou cam'st a thousand times,
A messenger from radiant climes,
And smile on thy new world, and be
As kind to others as to me.

Or, as thou never cam'st in sooth,
Come now, and let me dream it truth.
And part my hair, and kiss my brow,
And say My love! why sufferest thou?

Come to me in my dreams, and then
By day I shall be well again.
For then the night will more than pay
The hopeless longing of the day.

Matthew Arnold

JÖJJ ÁLMAIMBAN

Jöjj álmaimban, úgy a nap
Mindig szebb lesz és boldogabb:
Kárpótlásnak érzem az éjt
A csüggedten vágyó napért.

Jöjj, mint már jöttél annyiszor,
Hírnök fénylő égöv alól,
Lásd új világod, rá ne vess,
S mint engem, mást is úgy szeress.

Jöjj, mint nem jöttél még soha,
Legyen álmod való csoda.
Fésülj, csókold meg homlokod,
Szólj: Drágám, mi fáj oly nagyon?

Jöjj álmaimban, úgy a nap
Mindig szebb lesz és boldogabb:
Kárpótlásnak érzem az éjt
A csüggedten vágyó napért.